

А. ИСТОРИЧЕСКИ ДОКАЗАТЕЛСТВА.

1. Теорията на Енгеля и на Тунмана. Венелинъ и Шафарикъ. Названията хунни и българе. Бъркотия въ народните имена у сръднеевѣковните лѣтописци.

Вопросътъ за произхождението на русите естествено доводжа изслѣдователътъ до въпросътъ за произхождението и на другите народи, които сѣ живѣле нѣкога си въ нашето отечество и които сѣ са намирале повече или по-малко въ близки отношения къмъ нашите прадѣди. Между тие народи първото мѣсто, като рѣчи, принадлежи на българете. За това ние счетохме за необходимо да посвѣтимъ на тоя народъ особено изслѣдование, т. е. да разгледаме колкото е възможно по-вѣрно оние основания, върху които са е сѣставило господствующето за него мнѣние. Въ настоящата монография ние изнасяме предъ вниманието на образованната публика резултатите на това разгледание.

Кои сѣ били българете? Дѣ е било тѣхното отечество? На кое семейство отъ племената принадлежатъ тие?

Отговорътъ на тие вопросы вече одавна е изказанъ: българете — казватъ намъ — сѣ били финска орда, едноплеменна съ хунните и съ

ОСНОВНИ ИСТОРИЧЕСКИ ДОКАЗАТЕЛСТВА